

Sunday, April 30. 2006

Global rättvisa

Vägen till global rättvisa är att förlåta, heter rubriken på Åsa Brandbergs översättning av John Bunzls text *Why Forgiving Ourselves and Each Other is the Path to Global Justice* (sidan 76 i *The Synthesist: Journal of Psychosynthesis*, nr. 2), som finns publicerad i *Miljömagasinet* 28 april 2006, s. 12. John Bunzl är grundare av *The International Simultaneous Policy Organisation (ISPO)*.

Jag citerar ur slutet av artikeln - hela är mycket läsvärd:

I botten på världens tillstånd ligger en ond cirkel av destruktiv konkurrens som ingen kan kontrollera eller hållas ansvarig för. Även globala institutioner som WTO, IMF och Världsbanken, som vi förväntar oss kunna kontrollera skeendet, lever med villfarelsen att konkurrens alltid är välgörande.

Detta är en illusion som tvingats på dem genom deras högst begripliga oförmåga att kontrollera det fria flödet av kapital och företag. Genom oförmågan att kontrollera den fria rörligheten kommer ovannämnda världsinstitutioner att betrakta tillståndet som naturgivet. De drivs följaktligen att föreskriva mer konkurrens och fundamentalistisk privatisering, för att kurerat världens elände, inte mindre. När kuren inte lyckas blir konkurrensen ännu mer destruktiv, eftersom det saknas adekvata globala regelverk som skydd för samhällena och klimatet. Därför accelererar problemen som man i WTO, WB och IMF tror sig lösa. Dessa institutioner, och som vi vanligen anser ha makt över systemet, är därför relativt maktlösa och utom kontroll över de krafter som driver på konkurrensen.

Genom att anklaga regeringar, företag eller internationella institutioner tillskriver vi dem mer inflytande än de har. Det kan kännas omtumlande, men faktum är att alla som vi anser mäktiga är fångar i systemet, precis som alla vi andra. Det betyder inte att våra protester ska tystna - långt därifrån! Vad det betyder är, att vi inte ska tro att det bara är protester och konventionella NGO-metoder som är lämpade att frambringa i längden hållbara lösningar. Det betyder att var och en som på allvar bryr sig om denna värld måste söka en annan, ny väg.

Det största misstaget i vår kamp för global rättvisa är att anklaga andra för vår sorgliga belägenhet - som om vi inte själva vore medskyldiga, eller som om vi skulle kunna göra ett bättre jobb själva. Om vi inte inser detta, så permanentar vi splittringen, osämjan och förbittringen och bygger upp fientliga barriärer. På så sätt omöjliggör vi den atmosfär av samarbetsanda, förståelse och förlåtelse som behövs för att uppamma ett världssamhälle där konstruktiva avtal för lämpliga lösningar kan utvecklas. När vi tar till oss detta och inte överväldigas av desperation, kan vi paradoxalt nog uppnå en intellektuell och andlig vändpunkt, varifrån vi kan nå en befriande nivå i vårt tänkande och varande. Vi rör oss då från det som den amerikanske tänkaren Ken Wilber [se "Filosofiska hörnan" i bloggans högermarginal för lämpliga vidareläsningslänkar] kallar "första varvets" tänkande till "andra varvets" tänkande, det vill säga från ett nationscentrerat tänkande till ett världscentrerat tänkande, från det han kallar "slättlandsreduktionism" till integral holism. När vi slutar skylla på varandra, börjar vi inse att vi alla sitter i samma båt.

Artikeln fortsätter ännu en spalt - den täcker hela sidan 12 i *Miljömagasinet* 28 april 2006 - men jag slutar citera här. Den engelska originaltexten kan nås på länken i början, eller också kan ni köpa *Miljömagasinet*, en oberoende och mycket bra svensk tidning: *Miljömagasinet - Alternativet i svensk press*, Skånegatan 93, Box 11 203, 100 61 Stockholm, 08-640 82 80, redaktionen@miljomag.se. Det är inte dyrt, då den endast utkommer en dag i veckan.

Detta citat vill jag dock också ha med, från *Miljömagasinets* publicering:

Det finns fler som hellre vill få till dialog än konfrontation med dem som har gett oss sådant som "kriget mot terrorn", nyliberalismen, etc:

Jag tror faktiskt att ett andligt uppvaknande är mycket starkt på gång. Kommer Sverige att försova sig, eller kommer vi att hänga med? [Till dig som blir nervös av begreppet andlighet: Blanda INTE ihop begreppet andligt uppvaknande

med religion!]

Andra bloggar om: fångar i systemet, förlåta, global rättvisa, andligt uppvaknande, Ken Wilber

Inlagd av Leif Erlingsson i Rättvisa, Ken Wilber, Andligt uppvaknande, Global rättvisa, Fångar i systemet kl 12:27

Då jag önskar diskutera / experimentera med icke-konfrontativa idéer i denna kommentarstråd så har en väldigt onödigt otrevligt formulerad kommentar med alldeles för många konfrontativa personangepp, men med gedigen faktareserch kring vilka som egentligen ligger bakom det som sker, flyttats till en nyinrättad "Papperskorggen"- tråd. Den kan där ej besvaras, men den kan läsas för länkar om "Left gatekeepers", etc. (Ett ämne som jag själv också tidigare tagit upp på annan plats.)

Men som sagt, den aktuella tråden vill jag hålla fri från att definiera fiender, till att söka möjligheter. Att söka förståelse för "den andre", att förstå att vi alla egentligen är fångar i våra roller, som livet tilldelat oss, och söka lösningar. Även de personer som har gett oss centralbankerna, världskrigen, kolonialismen och nyliberalismen samt sist nu "kriget mot terrorism". Även de är fångar.

Därför inte sagt att de inte ska kritiseras. Denna blogg och mina övriga forum gör just detta. Men den här tråden är dedikerad till förståelse.

Anta att vi själva skulle födas in i en av de styrande familjerna, skulle vi själva kunna göra ett bättre jobb? Om vi ser detta kanske vi kan låta bli att permanenta splittringen, osämjan, förbittringen och inte bygga upp fiendliga barriärer, som det stod i artikeln ovan. Det är så lätt att säga "Hitler var ond". Då projicerar vi ondskan på Hitler. Eller "Nyliberalerna är onda". Samma sak. Med filosofen Ken Wilbers integrala holistiska (ungefär integrerade helhetstänkande) så är detta "slättlandsreduktionism". Det är att inte se att vi alla är en del av systemet, och att det är själva systemet som orsakar det onda. Inte Hitler, inte Nasister, inte Bush, inte Nyliberaler.

Vi måste alla öppna våra ögon. Vi måste se det som det är. Fortfarande tycker jag att vi ska sätta brottslingarna i fängelse - men vi måste förstå varför de blev brottlingar, vilket system som ledde dem i den riktningen. Kanske de kan rehabiliteras med psykoterapi, och bli hela människor en dag - ärligt och uppriktigt ta avstånd från den ondska de en gång varit en del av? Man kan ju drömma.

Anonymt på Apr 30 2006, 18:19